

*Bilaga A.***Förslag till konvention (nr 50) angående reglering av vissa särskilda system för rekrytering av arbetare.**

Internationella arbetsorganisationens generalkonferens, som av styrelsen för internationella arbetsbyrån sammankallats till Genève och där samlats den 4 juni 1936 till sitt tjugonde sammanträde och beslutit antaga vissa förslag angående regleringen av vissa särskilda system för rekrytering av arbetare, vilken fråga utgör den första punkten på dagordningen för sammanträdet, samt beslutit, att dessa förslag skola taga formen av ett förslag till internationell konvention,

antager denna, den tjugonde dagen i juni år ett tusen nio hundra trettiosex efterföljande förslag till konvention, som skall benämnas »konvention angående rekrytering av infödda arbetare, 1936»:

Artikel 1.

Varje medlem av internationella arbetsorganisationen, som ratificerar denna konvention, förbinder sig att i enlighet med efterföljande bestämmelser reglera rekryteringen av infödda arbetare i samtliga sina områden, där sådan rekrytering förekommer eller framdeles kan förekomma.

Artikel 2.

Med hänsyn till tillämpningen av denna konvention:

a) innefattar uttrycket »rekrytering» varje förrättning, som företages i syfte att förskaffa sig eller annan arbetskraft, vilken icke frivilligt erbjuder sina tjänster å arbetsstället, en offentlig byrå för emigration eller arbetsförmedling eller en byrå, som ledes av en arbetsgivarorganisation och övervakas av vederbörande myndighet;

b) innefattar uttrycket »infödda arbetare» sådana arbetare, som tillhöra eller äro likställda med personer, tillhörande den infödda befolkningen i områden, som lyda under medlemmar av arbetsorganisationen, ävensom arbetare, vilka tillhöra eller äro likställda med personer, tillhörande den icke oberoende befolkningen i medlemmarnas hemlandsområden.

Artikel 3.

Från tillämpningen av denna konvention må vederbörande myndighet, då omständigheterna göra en sådan politik önskvärd, undantaga efterföljande slag av rekryteringsförrättningar, såvida de icke företagas av personer eller sammanslutningar, som utöva yrkesmässig rekrytering:

a) förrättningar, som företagas av eller för arbetsgivare, vilka icke använda flera än ett visst, begränsat antal arbetare;

b) förrättningar, som företagas inom ett visst begränsat avstånd från arbetsstället;

c) förrättningar, som företagas för anställande av arbetare, avsedda för personlig tjänst eller husligt arbete, eller av icke-manuella arbetare.

Artikel 4.

Innan vederbörande myndighet beträffande en trakt godkänner en plan för ekonomisk utveckling av beskaffenhet att medföra rekrytering av arbetskraft, bör densamma vidtaga alla möjliga och nödvändiga åtgärder:

a) till förebyggande av faran att tvång kommer att ntövas på befolkningen av arbetsgivarna eller å deras vägnar för erhållande av nödig arbetskraft;

b) till säkerställande såvitt möjligt att befolkningens politiska och sociala organisation samt förmåga av anpassning efter de nya ekonomiska förhållandena icke äventyras genom kraven på arbetskraft;

c) till motverkande av övriga menliga följder, som den ekonomiska utvecklingen kan medföra för befolkningen.

Artikel 5.

1. Innan vederbörande myndighet beviljar tillstånd till rekrytering av arbetskraft i en trakt, bör densamma uppmärksamma de möjliga återverkningarna på befolkningens sociala liv av vuxna mäns avlägsnande och därvid särskilt beakta följande punkter:

a) befolkningens tätthet, dess tendens till ökning eller minskning samt de antagliga verkningarna på födelsefrekvensen av avlägsnandet av vuxna män;

b) de möjliga verkningarna av berörda avlägsnande å befolkningens hälsotillstånd, trevnad och utveckling, särskilt med hänsyn till tillgången på livsmedel;

c) de faror för familjen och sedligheten, som avlägsnandet kan förorsaka;

d) de möjliga verkningarna på befolkningens sociala organisation, som avlägsnandet kan leda till.

2. Då förhållandena göra en sådan politik möjlig och nödvändig, bör vederbörande myndighet, till skyddande av befolkningen mot menliga återverkningar av avlägsnandet av vuxna män, fastställa det högsta antalet dylika män, som må rekryteras från en samhällelig enhet och detta med beaktande, att antalet vuxna män, som kvarlämnas i enheten, icke sjunker under ett visst procenttal av det normala förhållandet mellan vuxna män samt kvinnor och barn.

Artikel 6.

Icke-vuxna personer må ej rekryteras. Vederbörande myndighet må dock tillåta rekrytering av icke-vuxna över viss ålder, för såvitt det sker med föräldrarnas medgivande och för utförande av lätt arbete samt åtgärder till trygghet av dessa arbetares välfärd tillika föreskrivas.

Artikel 7.

1. Rekryteringen av en familjs överhuvud skall icke anses innebära rekrytering jämväl av någon annan medlem av familjen.

2. Då förhållandena göra en sådan politik möjlig och önskvärd, bör vederbörande myndighet uppmuntra de rekryterade arbetarna att låta sig åtföljas av sina familjer och detta särskilt, då arbetarna rekryteras till jordbruks- eller liknande arbete, som skall utföras på stort avstånd från deras hem och under tidrymder, som överskrida en viss varaktighet.

3. Utom på vederbörandes uttryckliga begäran böra de rekryterade arbetarna icke skiljas från sina hustrur och minderåriga barn, som tillåtits att åtfölja dem till arbetsstället och kvarstanna där.

4. I saknad av överenskommelse om motsatsen, träffad före arbetarens avresa från rekryteringsstället, skall tillåtelse att åtfölja arbetaren anses innefatta tillstånd att kvarstanna hos honom under hela hans anställningstid.

Artikel 8.

Där förhållandena göra en sådan politik möjlig och önskvärd, må vederbörande myndighet göra tillståndet till rekrytering beroende av det villkoret, att de rekryterade arbetarna på arbetsstället grupperas efter etnisk frändskap.

Artikel 9.

Offentliga tjänstemiin skola ej, vare sig direkt eller indirekt, bedriva rekrytering för enskilda företag utom i fall, då de rekryterade arbetarna skola användas till allmännyttiga arbeten, vilka av enskilda företag utföras för en offentlig myndighets räkning.

Artikel 10.

Hövdingar och andra infödda myndigheter må ej:

- a) uppträda såsom rekryteringsombud;
- b) utöva tvång på eventuella arbetare;
- c) från någon som helst källa mottaga särskild ersättning eller annan särskild förmån för medverkan till rekrytering.

Artikel 11.

Ej må någon person eller sammanslutning bedriva yrkesmässig rekrytering, med mindre den därtill erhållit tillstånd av vederbörande myndighet och endast rekryterar arbetare åt en offentlig förvaltning eller åt en eller flera särskilda arbetsgivare eller sammanslutningar av arbetsgivare.

Artikel 12.

Ej må arbetsgivare, ombud för arbetsgivare, organisationer av arbetsgivare, organisationer som subventioneras av arbetsgivare, ombud för arbetsgivarorganisationer eller ombud för organisationer, som subventioneras av arbetsgivare, bedriva rekrytering utan att därtill hava erhållit tillstånd av vederbörande myndighet.

Artikel 13.

1. Vederbörande myndighet bör, innan den lämnar tillstånd till rekrytering,

a) försäkra sig om, att sökanden, i fall denne är en enskild person, har för verksamheten erforderliga egenskaper och erbjuder tillfredsställande garantier;

b) förplikta sökanden, för såvitt ej fråga är om en arbetsgivarorganisation eller en organisation, som subventioneras av arbetsgivare, att ställa finansiell eller annan säkerhet för tillbörligt fullgörande av sina åligganden såsom tillståndshavare;

c) förplikta sökanden, om han är en arbetsgivare, att ställa finansiell eller annan säkerhet för betalning av lönerna;

d) försäkra sig om, att alla erforderliga anordningar vidtagits till skyddande av de blivande arbetarnas hälsa och trevnad.

2. Tillståndshavaren skall på sätt, vederbörande myndighet godkänt, föra ett register, som möjliggör att kontrollera varje rekryteringsförrättning och identifiera varje rekryterad arbetare.

3. Varje tillståndshavare, som är ombud för annan tillståndshavare, bör såvitt möjligt erhålla fast lön; erhåller han en gottgörelse, som är proportionell till antalet rekryterade arbetare, får denna gottgörelse icke överskrida ett visst högsta belopp, som skall fastställas av vederbörande myndighet.

4. Tillståndens giltighet bör begränsas till en av vederbörande myndighet fastställd tidrymd, som icke får överskrida ett år.

5. Förnyandet av tillstånd bör göras beroende av det sätt, varpå innehavaren därav iakttagit de villkor, som förbundits med tillståndets beviljande.

6. Vederbörande myndighet bör vara berättigad:

- a) att återkalla ett tillstånd, om innehavaren därav gjort sig skyldig till en förseelse eller ett fel av beskaffenhet att göra honom olämplig för rekryteringsverksamhet;
- b) att suspendera tillståndet i avbidan på resultatet av en undersökning, som vidtagits beträffande tillståndshavarens uppträdande.

Artikel 14.

1. Ej må någon såsom underordnad biträda en tillståndshavare vid själva rekryteringsförrättningarna utan att vara godkänd av offentlig tjänsteman och försedd med medgivande av tillståndshavaren.

2. Varje tillståndshavare skall ansvara för sådana biträdens rätta uppträdande.

Artikel 15.

1. Då förhållandena göra en sådan politik nödvändig eller önskvärd, må vederbörande myndighet från skyldigheten att innehåva ett tillstånd fritaga arbetare-värvare:

- a) vilka användas såsom arbetare av det företag, åt vilket de rekrytera arbetare;
- b) vilka uttryckligen, genom skriftlig handling av arbetsgivaren, fått i uppdrag att rekrytera andra arbetare;
- c) vilka icke erhålla någon gottgörelse eller annan förmån för rekryteringen.

2. Arbetare-värvare få icke åt de rekryterade utgiva förskott å lönen.

3. Arbetare-värvare få icke rekrytera utom ett område, som bestämmes av vederbörande myndighet.

4. Arbetare-värvares förrättningar böra kontrolleras på sätt, som föreskrives av vederbörande myndighet.

Artikel 16.

1. Rekryterade arbetare böra föras inför en offentlig tjänsteman, som skall försäkra sig om, att lagstiftningen rörande rekrytering blivit iakttagen och särskilt att arbetarna icke blivit underkastade olagligt tvång eller rekryterats på bedrägligt sätt eller genom misstag.

2. Rekryterade arbetare böra föras inför sådan tjänsteman så nära rekryteringsstället som är möjligt och lämpligt eller i fråga om arbetare, som rekryterats i ett område för att användas i ett annat, underställt annan förvaltning, senast å platsen för avresan från rekryteringsområdet.

Artikel 17.

Då förhållandena göra vidtagande av en sådan åtgärd möjlig och nödvändig, skall vederbörande myndighet föreskriva, att till varje rekryterad arbetare, som icke anställs å eller i närheten av rekryteringsstället, skall utlämnas en skriftlig handling, såsom ett anställningsbevis, en arbetsbok eller ett provisoriskt avtal, innehållande sådana uppgifter, som myndigheten kan finna lämpligt föreskriva, t. ex. rörande arbetarens identitet, villkoren för den åsyftade anställningen och till arbetaren lämnade förskott å lönen.

Artikel 18.

1. Varje rekryterad arbetare skall underkastas läkarundersökning.

2. Då en arbetare rekryterats för användande å ett ställe, som är av-

lägset från rekryteringsorten, eller rekryterats i ett område till användande i ett område under annan förvaltning, skall läkarundersökningen äga rum så nära rekryteringsstället, som är möjligt och lämpligt, samt beträffande arbetare, som rekryterats i ett område för användande i ett annat, underställt annan förvaltning, senast å platsen för avresa från rekryteringsområdet.

3. Vederbörande myndighet må bemyndiga offentlig tjänsteman, inför vilken rekryterade arbetare enligt artikel 16 böra föras, att medgiva arbetarna avresa utan läkarundersökning, såvida tjänstemannen försäkrat sig om:

a) att det varit och förblir omöjligt att underkasta arbetarna läkarundersökning invid rekryteringsstället eller platsen för avresan;

b) att varje arbetare är fysiskt lämpad för resan och den framtida sysselsättningen;

c) att varje arbetare kommer att underkastas läkarundersökning vid sin ankomst till arbetsstället eller snarast möjligt därefter.

4. Vederbörande må, särskilt då de rekryterade arbetarnas resa är av sådan varaktighet och försiggår under sådana förhållanden, att deras hälsa kan lida skada därav, föreskriva, att de rekryterade arbetarna skola underkastas läkarundersökning såväl före sin avresa som efter ankomsten till arbetsstället.

5. Vederbörande myndighet skall försäkra sig om, att alla nödiga åtgärder vidtagits till de rekryterade arbetarnas acklimatisering och anpassning samt till deras immunisering mot sjukdomar.

Artikel 19.

1. Värvaren eller arbetsgivaren bör i varje fall, då så är möjligt, låta transportera de rekryterade arbetarna ända till arbetsstället.

2. Vederbörande myndighet skall vidtaga alla nödiga åtgärder till trygghet:

a) att fordon och fartyg, som användas för transport av arbetarna, äro lämpliga för sådan transport, i gott skick från hygienisk synpunkt och icke överfyllda;

b) att, då resan måste avbrytas för natten, lämpliga härbärgen tillhandahållas arbetarna;

c) att vid långa resor alla erforderliga anordningar vidtagits till säkerställande åt arbetarna av läkarhjälp och skälig trevnad.

3. Då de rekryterade arbetarna hava att tillryggalägga långa sträckor till fots för att uppnå arbetsstället, bör vederbörande myndighet vidtaga alla nödiga åtgärder till säkerställande:

a) att de dagliga färdernas längd är förenlig med bevarandet av arbetarnas hälsa och krafter;

b) att, då utsträckningen av arbetarnas förflyttning nödvändiggör det, viloläger eller härbärgen anordnas på lämpliga ställen utmed de förnämsta vägarna samt hållas i ett tillstånd av tillfredsställande renlighet och så, att de erbjuda erforderliga tillfällen till läkarvård.

4. Då rekryterade arbetare färdas i grupp till arbetsstället och hava att tillryggalägga stora sträckor, böra de ledsagas av en ansvarig person.

Artikel 20.

1. Kostnaderna för rekryterade arbetares resor till arbetsstället ävensom de kostnader, som föranledas av deras skyddande under resan, skola bäras av värvaren eller arbetsgivaren.

2. Värvaren eller arbetsgivaren skall förse de rekryterade arbetarna med allt, som kan erfordras för deras underhåll under resan till arbetsstället,

och särskilt, i enlighet med de lokala förhållandenas krav, med tillfyllestgörande och lämpliga livsmedel, dricksvatten, bränsle och kokkärl samt kläder och täcken.

3. Denna artikel äger på arbetare, som rekryterats av arbetare-värvare, tillämpning endast i den utsträckning, vederbörande myndighet finner dess tillämpning vara möjlig.

Artikel 21.

Varje rekryterad arbetare:

- a) som drabbas av arbetsförmåga, vare sig till följd av sjukdom eller olycksfall, under resan till arbetsstället,
 - b) som vid läkarundersökning förklarats oförmögen till arbete,
 - c) som efter rekryteringen på grund av omständighet, varför han ej bär ansvar, icke anställes,
 - d) som vederbörande myndighet finner hava rekryterats på bedrägligt sätt eller av misstag,
- skall hemsändas på värvarens eller arbetsgivarens bekostnad.

Artikel 22.

Vederbörande myndighet skall begränsa det belopp, som må betalas till rekryterade arbetare såsom förskott å lönen, samt reglera de villkor, varunder sådana förskott få lämnas.

Artikel 23.

Då rekryterade arbetares familjer tillåtits medfölja till arbetsstället, bör vederbörande myndighet vidtaga erforderliga åtgärder till skyddande av deras hälsa och trevnad under resan. Särskilt:

- a) skola artiklarna 19 och 20 i denna konvention tillämpas på sådana familjer;
- b) skall, i fall en arbetare hemsändes enligt artikel 21, hans familj jämväl hemsändas;
- c) skall, i fall en arbetare avlider under resan till arbetsstället, hans familj hemsändas.

Artikel 24.

1. Innan tillstånd gives till rekrytering av arbetare, som skola användas inom ett område under annan förvaltning, skall vederbörande myndighet i rekryteringsområdet försäkra sig om, att alla erforderliga åtgärder vidtagits till skyddande, enligt bestämmelserna i denna konvention, av de rekryterade arbetarna, när dessa icke längre befinna sig under myndighetens domvärjo.

2. Då arbetare rekryteras inom ett område för att användas inom ett annat, underställt annan förvaltning, och vederbörande myndigheter i de båda områdena finna förhållandena och rekryteringsens betydelse göra det påkallat, böra dessa myndigheter träffa avtal, som fastställa, i vilken omfattning rekryteringen må tillåtas, och som dem emellan åvägbringa samverkan för övervakande, att villkoren för rekryteringen och arbetarnas användande iakttagas.

3. Rekrytering av arbetare inom ett område för deras användande inom ett annat, underställt annan förvaltning, må företagas allenast med stöd av ett tillstånd, som beviljats av vederbörande myndighet i rekryteringsområdet. Nämda myndighet må dock såsom likvärdigt godtaga ett tillstånd, som beviljats av vederbörande myndighet i det område, där arbetarna skola användas.

4. Då vederbörande myndighet i rekryteringsområdet finner, att förhållandena samt betydelsen av rekryteringen utav arbetare, som skola an-

vändas inom ett annat område, underställt annan förvaltning, nödvändiggör det, bör nämnda myndighet föreskriva, att rekryteringen endast må företagas av organisationer, som godkänts av myndigheten.

Artikel 25.

1. Beträffande sådana områden, som avses i artikel 35 av konstitutionen för internationella arbetsorganisationen, skall varje medlem av nämnda organisation, vilken ratificerar denna konvention, låta sin ratifikation åtföljas av en deklaration, angivande:

a) de områden, inom vilka medlemmen förbinder sig att utan modifieringar tillämpa bestämmelserna i konventionen;

b) de områden, inom vilka medlemmen förbinder sig att tillämpa konventionens bestämmelser med modifieringar samt vari dessa modifieringar bestå;

c) de områden, inom vilka konventionen icke skall tillämpas, jämte skälen härför;

d) de områden, beträffande vilka medlemmen förbehåller sig att senare besluta.

2. De i submomenten a) och b) av moment 1 i denna artikel omnämnda förbindelserna skola anses såsom en integrerande del av ratifikationen och medföra med densamma identiska verkningar.

3. Varje medlem skall äga att genom en ny deklaration helt eller delvis upphäva förbehåll, som angivits i hans ursprungliga deklaration enligt submomenten b), c) eller d) av moment 1 i denna artikel.

Artikel 26.

De officiella ratifikationerna av denna konvention skola delgivas nationernas förbunds generalsekreterare och registreras av honom.

Artikel 27.

1. Denna konvention är bindande allenast för de medlemmar av internationella arbetsorganisationen, vilkas ratifikationer registrerats av generalsekreteraren.

2. Den träder i kraft tolv månader efter det två medlemmars ratifikationer registrerats av generalsekreteraren.

3. Därefter träder denna konvention i kraft för varje medlem tolv månader från den dag, då dess ratifikation registrerats.

Artikel 28.

Så snart ratifikationerna för två medlemmar av internationella arbetsorganisationen registrerats, skall nationernas förbunds generalsekreterare därom notificera alla medlemmarna av internationella arbetsorganisationen. Han skall likaledes notificera dem registreringen av ratifikationer, som senare delgivits honom av andra medlemmar av organisationen.

Artikel 29.

1. Varje medlem, som ratificerat denna konvention, kan, sedan tio år förflutit från den tidpunkt, då konventionen först trädde i kraft, uppsäga densamma genom en skrivelse, som delgives nationernas förbunds generalsekreterare och av honom registreras. Uppsägningen träder icke i kraft, förrän ett år efter det den registrerats.

2. Varje medlem, som ratificerat denna konvention och icke inom ett år efter utgången av den i föregående moment nämnda tioårsperioden gör bruk av den i denna artikel stadgade uppsägningsrätten, skall vara bunden för en

ny period av tio år och kan därefter, med iakttagande av de i denna artikel föreskrivna villkoren, uppsäga konventionen vid utgången av varje tioårsperiod.

Artikel 30.

Vid utgången av varje tidrymd av tio år, räknat från denna konventions ikraftträdande, skall internationella arbetsbyråns styrelse förelägga generalkonferensen en redogörelse för konventionens tillämpning och taga under övervägande, huruvida det finnes anledning att på konferensens dagordning uppföra frågan om dess revision helt eller delvis.

Artikel 31.

1. I fall konferensen skulle antaga en ny konvention, innebärande revision helt eller delvis av förevarande konvention, och den nya konventionen icke föreskriver annat,

a) skall en medlems ratifikation av den nya, reviderade konventionen, för såvitt denna trätt i kraft, medföra omedelbar uppsägning av förevarande konvention, oberoende av vad i artikel 29 härövan stadgas;

b) skall från den dag, då den nya, reviderade konventionen träder i kraft, förevarande konvention icke längre kunna ratificeras av medlemmarna.

2. Förevarande konvention skall likväl förbliva gällande till form och innehåll för de medlemmar, som ratificerat densamma och icke ratificerat den nya, reviderade konventionen.

Artikel 32.

De franska och engelska texterna till denna konvention skola båda äga vitsord.

Rekommendation (nr 46) angående fortskridande avskaffande av rekrytering.

Internationella arbetsorganisationens generalkonferens,

som av styrelsen för internationella arbetsbyrån sammankallats till Genève och där samlats den 4 juni 1936 till sitt tjugonde sammanträde och beslutit antaga vissa förslag angående fortskridande avskaffande av rekrytering, vilken fråga inbegripes under den första punkten på dagordningen för sammanträdet,

samt beslutit, att dessa förslag skola taga form av en rekommendation, antager denna, den tjugonde dagen i juni år ett tusen nio hundra trettiosex efterföljande rekommendation, som skall benämnas »rekommendation angående avskaffande av rekrytering, 1936»:

Konferensen, som antagit ett förslag till konvention angående reglering av vissa särskilda system för rekrytering av arbetare,

och som anser, att man jämte reglering av rekryteringen av arbetskraft bör till beaktande av internationella arbetsorganisationens medlemmar såsom en grundläggande princip uppställa den regeln, att deras politik bör, där så är nödvändigt och önskvärt, inriktas på ett fortskridande avskaffande av rekryteringen av arbetare och på utvecklingen av frivilligt utbud av arbetskraft, hemställer till varje medlem av internationella arbetsorganisationen att vidtaga åtgärder till påskyndande av berörda avskaffande genom:

- a) förbättring av arbetsförhållandena;
- b) utveckling av transportmedlen;

c) främjande av arbetarnas och deras familjers bosättning inom området för arbetets bedrivande, för såvitt sådan bosättning motsvarar vederbörande myndighets politik;

d) underlättande av arbetskraftens frivilliga förflyttning under administrativ uppsikt och kontroll;

e) fortskridande utveckling av den infödda befolkningen och förbättring av dess levnadsnivå.

Förslag till konvention (nr 51) angående förkortning av arbetstiden vid offentliga arbeten.

Internationella arbetsorganisationens generalkonferens,

som samlats i Genève den 4 juni 1936 till sitt tjugonde sammanträde, beaktar, att frågan om arbetstidens förkortning vid offentliga arbeten, bedrivna eller subventionerade av regeringarna, utgör det tredje ärendet på dagordningen för sammanträdet,

bekräftat den i konventionen av 1935 angående fyrtio timmars arbetsvecka angivna principen, som även innebär upprätthållande av arbetarnas levnadsstandard,

anser det vara önskvärt, att nämnda princip genom internationell överenskommelse tillämpas på offentliga arbeten,

och antager denna, den tjugotredje dagen i juni år ett tusen nio hundra trettiosex efterföljande förslag till konvention, som skall benämnas »konvention angående förkortning av arbetstiden (offentliga arbeten) 1936»:

Artikel 1.

1. Denna konvention äger tillämpning å personer, som direkt sysselsätts med hus-, väg- eller vattenbyggnadsarbeten, vilka finansieras eller subventioneras av centralregeringarna.

2. För tillämpningen av denna konvention skall den exakta innebörden av uttrycken »hus-, väg- eller vattenbyggnadsarbeten», »finansieras» samt »subventioneras» definieras av vederbörande myndighet efter samråd med befintliga arbetsgivar- och arbetarorganisationer, som saken kan angå.

3. Vederbörande myndighet må efter samråd med befintliga arbetsgivar- och arbetarorganisationer, som saken kan angå, från tillämpningen av denna konvention undantaga:

a) personer, som användas i företag, vari endast sysselsätts medlemmar av arbetsgivarens familj;

b) personer, som intaga en ledande ställning och i vanliga fall icke deltaga i manuellt arbete.

Artikel 2.

1. Arbetstiden för personer, å vilka denna konvention äger tillämpning, må i genomsnitt icke överskrida fyrtio timmar i veckan.

2. För personer, som i varandra avlösande skift sysselsätts med arbeten, vilkas bedrivande med hänsyn till arbetets natur nödvändigtvis måste fortgå utan avbrott vid någon tid på dagen eller natten eller i veckan, må den genomsnittliga veckoarbetstiden uppgå till fyrtiotvå timmar.

3. Vederbörande myndighet skall efter samråd med befintliga arbetsgivar- och arbetarorganisationer, som saken kan angå, bestämma de arbeten, å vilka moment 2 av denna artikel äger tillämpning.